

Afdeling af Raadet, hvorom Talen er, som er givet de foran nævnte Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere. "Det ærede Medlem vil altsaa se, at der her ikke er Tale om, at man kan tage Indstillingsretten fra en Institution, man en Gang har givet den, og give den til en anden — ja, det kan man naturligvis, hvis tvingende Grunde taler derfor, men der er Tale om, at man kan give nye Sammenslutninger eller nye Organisationer af Arbejdere Indstillingsret ved Siden af den Indstillingsret, som bestaaende Organisation hidtil har haft. Jeg skal ikke her komme ind paa Berettigelsen eller Ikke-Berettigelsen af Kravet om Indstillingsret for Landarbejderforbundet i Fremtiden, men jeg vil hævde, at den Form, under hvilken man har rejst Kravet i Lovforslaget, er i hvert Fald ubetimelig.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) beklagede, at jeg i de Bemærkninger, jeg fremsatte om Lovforslaget, havde udtalt Ønsket om paa enkelte Omraader at faa Oplysning om, hvad der i Henhold til forskellige Bemyndigelser til den tidligere Regering er foretaget paa visse Omraader, som den Gang var Genstand for Overvejelse. Det ærede Medlem beklagede, at jeg kunde ønske saadanne Oplysninger, thi han nærede Frygt for, at det skulde forsinke Lovforslagets Behandling. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at saadan Forsinkelse har det aldeles ikke været min Hensigt at foranledige ved de Ønsker, jeg har fremsat, tværtimod. De Bemærkninger, jeg sluttede med at fremsætte, og som gik ud paa det ønskelige i en meget hurtig og velvillig Behandling, var Udtryk for, hvilken Fremtid jeg ønsker denne Sag. Men jeg antager, at der vil hengaa nogen Tid, inden vi paa ny faar Ulykkesforsikringslovforslag til Behandling, og hvis det sker, vil vi ogsaa indenfor hele den Periode være ude af Stand til at følge de Arbejder for Fremskridt paa forskellige til dette Lovforslag knyttede Omraader, som vi allerede tidligere har givet Bemyndigelse til, og da jeg tror, man vil kunne faa Oplysninger af den Art, jeg har omtalt, i Løbet af meget kort Tid, føler jeg mig ganske overbevist om, at nogen Sinken af Lovforslagets Behandling ikke derved vil foranlediges. Jeg forstod imidlertid nok, at det var i en anden Retning, det ærede Medlem vilde ud, da han forsikrede Tinget om, at Socialdemokratiet virkelig kunde ønske baade Oplysninger paa flere Omraader og Erstatningerne gjort højere og ønske en hel Mængde Ændringer;

men af Hensyn til den arbejdende Befolknings Krav paa større Erstatninger i Tilfælde af Ulykker vilde Socialdemokratiet frafalde alt dette og derigennem altsaa ogsaa rense sig selv for Mistanke om under nogen Form at ville forhale dette Lovforslags Behandling. Jeg tror ikke, at Socialdemokratiet har et saadant Ønske, saa lidt som vi andre har det, men jeg tror, at det ærede Medlem skulde erindre, at han har haft rig Lejlighed til at gøre Socialdemokratiets Indflydelse paa, hvad dette Lovforslag skulde indeholde, gældende under de tidligere Stadier af Lovforslagets Behandling, ja, maaske endogsaa inden dets Fremsættelse. Dette, synes jeg, at det ærede Medlem skulde erindre, og jeg kan ikke tænke mig, at Lovforslaget netop i den foreliggende Skikkelse, som er den, hvori det af tidligere Minister Stauning blev fremsat, øget med visse Vedtagelser af det tidligere Flertal i Folketinget, skulde være af den Beskaffenhed, at Socialdemokratiet skulde paalægge sig selv særlig trykkende Baand for at gaa med til dets snarlige Gennemførelse i det væsentlige i den Skikkelse, det i Øjeblikket har. Jeg synes derfor, det ærede Medlem skulde samvirke med os andre uden at søge en særlig Bekrænsning for sig og sit Parti i Arbejdet for denne Sags snarlige Gennemførelse, idet vi, som han, erkender, at Erstatningsbeløbene, som blev fastsat i 1916, ikke længere svarer til Prisniveauet, til Arbejdslønnen og til Pengenes Værdi, saaledes som Tilfældet var, da Loven af 1916 blev vedtaget.

Tvøde: Naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) fremhævede, at der i det andet høje Ting var Enighed om Ændringsforslagene, vil jeg dog minde om, at jeg i mit første Foredrag, netop med Henvisning til det stenografiske Referat af Folketingets Forhandlinger, oplyste, at vel fremgik det af Betænkningen, at der skulde være Enighed, men af de Udtalelser, der faldt i Salen, fremgik det modsatte, nemlig at der var Uoverensstemmelse indenfor Udvalget om flere af de stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til Dagpengene vil jeg kun gøre opmærksom paa, at i tidligere Tid, f. Eks., tror jeg, i 1914, var Dagpengene ens i Arbejdsløshedsunderstøttelsesloven og Ulykkesforsikringsloven.

Om Tilvænningserstatningen mente det ærede Medlem, at Bestemmelsen var meget godt og præcist affattet, idet der stod, at det var i ganske særlige Tilfælde. Ja, saadant et